

[Poulsgaard]

10. februar 1976 fremsatte et lovforslag om afsocialisering af tipstjenesten. Det gik simpelt hen ud på, at idrætsorganisationerne skulle have lov til at drive tipstjenesten. Dog fastholdt vi i dette lovforslag, at en række afgifter skulle bevares, således at forstå, at staten ikke mistede et provenu ved det. Det er naturligvis den eneste rigtige måde at løse det problem på. Men man ville altså ikke gøre det på den rigtige måde.

Så har vi valgt at fremsætte dette forslag til lov om tipsmidlerne til idrætten, hvori vi har skitseret, hvor vi mener de penge, som kommer ind fra tipsmidlerne, bør falde. Der er da sket en meget, meget glædelig udvikling i tipstjenestens indtjening. Den var vel i sidste regnskabsår 117 mill. kr.; 117 mill. kr. er da en slags penge, de har tjent dér. Når vi ved, hvor skralt det står til med idrætten i samfundet, hvordan man i undervisningssektoren har skåret ned på antallet af regulære idræstimer i skolen, skønt vi ved, idrætten er en forebyggende faktor, så kunne der faktisk laves en masse for disse 117 mill. kr., og det er et tal, der jo er stadig stigende. Der kunne laves en masse til gavn for dansk idræt, men hvad er det, der sker? Ja, man strør tipsmidlerne i øst og vest, alle mulige mærkelige steder. Jeg kan i og for sig godt forstå, at socialdemokratiet og venstre f.eks. ikke er interesseret i forslaget, når man ser, at socialdemokratisk ungdom skal have over ½ mill. kr., Venstres Ungdom 313.000 kr. Desuden har disse raget 1,2 mill. kr. til sig til en kursus ejendom i Uldum, og sådan kunne man blive ved. Ja, mit parti får også, men vi er ikke så dygtige til at organisere os. Ydermere ser man nu, at også amterne begynder at give tilskud til de forskellige politiske ungdomsorganisationer. Det er bare de politiske partier; der er jo meget andet i § 7. Vi mener ikke, det er idrættens fornemste opgave at støtte politiske partier. Vi mener, at de tipsmidler, som idrætten er skyld i at vi får, fuldt og helt skal tilfalde idrætten; der skal ikke herske skygge af tvivl om det.

Så siger skatteministeren, at han tror ikke på, at de, der tipper, gør det specielt for at gavne idrætten. Nej, det har skatteministeren sikkert ret i. De gør det i håb om at tjene et par kroner, men resultatet er jo, at de kommer til at gavne idrætten. Men så siger skatteministeren, at alle disse andre ting, som vil ryge ud ved dette forslag, ikke vil få nogen

penge i dag. Jo, det kunne de da godt få. Man kunne f.eks. godt indføre noget, som jeg har sagt før var meget fornuftigt: folk elsker at spille andespil i dette land; de står i kø for at komme ind til de dér spilleborde alle mulige steder; det kan da ikke være skatteministeren ubekendt. Så kunne man f.eks. støtte andre formål via andespil. De, der spiller andespil, spiller såmænd heller ikke andespil for at støtte bestemte formål, men netop for at vinde en and eller 200 kr., eller hvor meget man nu kan vinde, så der ville være rige muligheder for at få flere midler ind.

Det, der er det afgørende i denne sammenhæng, er simpelt hen, at idrætten har trange kår, og at den derfor skal have nogle penge. Men hvad er det, der er ved at ske i øjeblikket? Man ødelægger jo alt idrætsarbejde. Ministerens parti er med til, at man nu får det ind under fritidslovgivningen, hvor man kan få 96 kr. i timen for at undervise i badminton, og hvad ved jeg. Den slags ting er der jo også taget højde for og ville simpelt hen ikke kunne lade sig gøre, hvis dette udmærkede fremskridtsforslag blev vedtaget og virkelig kom danske idrætsudøvere til gode. Det ville ikke komme de politiske partier til gode eller de forskellige mærkelige organisationer, der får penge, men det vil gavne dansk idræt, og hvis man mener noget med al den snak, så burde man i stedet for at indtage denne her afvisende holdning virkelig sige: her er der noget, der er til at tage og føle på, og bakke forslaget op.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti synes, at det er et godt forslag, der her er fremlagt fra partiet venstre, og det dækker præcis de synspunkter, som vi gav udtryk for, da tipsloven for to år siden var til behandling, og som var årsagen til, at vi ikke dengang stemte for den fordeling af tipsmidlerne, som nu er gældende, og som man altså med dette forslag ønsker at ændre. Jeg skal derfor ikke deltage i spørgsmålet om, hvorvidt dette er forligsstof eller ej. Vi har i hvert fald i det konservative folkeparti ingen forpligtelser i den retning.

Jeg vil gerne gøre et par principielle bemærkninger om det, som pengene går til. Dér er det opfattelsen i det konservative folkeparti, at der landet over i vore mange fore-